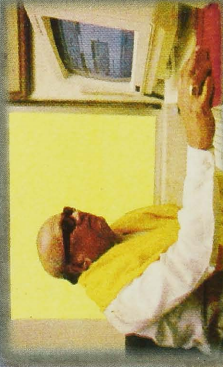

தொழில் மயமாகும் தமிழகம்

TIDEL PARK TARAMANI - CHENNAI

தொழில் மயமாக்கும் தமிழகம்

மாண்புமிகு முதலமைச்சர் கலைஞர் அவர்கள்
2000-2001ஆம் ஆண்டிற்கான
தொழில்துறை மானியக் கோரிக்கை மீதான
விவாதத்திற்குப் பதிலளித்து, 8-5-2000 அன்று
சட்டப்பேரவையில் ஆற்றிய உரை.

வெளியீடு :

இயக்குநர்,
செய்தி-மக்கள் தொடர்புத்துறை,
தமிழ்நாடு அரசு.

சிறப்பு வெளியீடு எண் : 34

‘தமிழரசு’ இலவச வெளியீடு

மே 2000

வெளியிடுபவர் :

இயக்குநர்,
செய்தி-மக்கள் தொடர்புத்துறை,
சென்னை.

தமிழரசு அச்சகம்,
சென்னை-600 002.

மாண்புமிகு முதலமைச்சர் கலைஞர் அவர்கள்

2000-2001ஆம் ஆண்டிற்கான

தொழில்துறை மானியக் கோரிக்கை மீதான
விவாதத்திற்குப் பதிலளித்து, 8-5-2000 அன்று
சட்டப்பேரவையில் ஆற்றிய உரை

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 'பெருந் தொழில்கள்' என்ற மானியத்தில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் திரு. அழகிரி, திரு. சிவராமன், திரு. கே.சுப்பராயன், திரு. தங்கம் தென்னரசு, திரு. பி.ஆர்.சுந்தரம், திரு. ஜி.கே.மணி, திரு. அப்துல் லத்தீப், திரு. மோகன் கந்தசாமி ஆகியோர் தங்களுடைய அரிய கருத்துக்கள் பலவற்றை எடுத்துக்கூறி, 'பெருந் தொழில்கள்' என்ற தலைப்பிலே இந்த மானியம் இன்றைக்கு விவாதிக்கப்பட்டாலும் கூட, இந்த நேரத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு, அவரவர் தொகுதிகளிலே தொடங்கப்பட வேண்டிய சிறுதொழில்கள் குறித்தும், ஏன் தீயணைப்பு நிலையங்கள் வரையில் இங்கே பேசி முடித்திருக்கிறார்கள். நான் என்னுடைய விளக்கத்தை சுருக்கமாக இந்த அவையிலே வைக்க விரும்புகிறேன்.

முதலில் நம்முடைய அழகிரி அவர்கள் மூலதனத் தொழிலுக்காக, 14 ஆயிரம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது ஓர் ஆண்டுக்கு இந்து பத்திரிகை வாங்கக்கூட இந்தப் பணம் போதாது என்று குறிப்பிட்டார்கள். உடனடியாக நான் இந்து பத்திரிகை நிருவாகத்தோடு தொடர்பு கொண்டு இந்து பத்திரிக்கையினுடைய ஆண்டுச் சந்தா எவ்வளவு என்று கேட்டேன். 1015 ரூபாய் என்றார்கள். அதுதான் அதற்குப் பதில்.

திரு ச. அழகிரி : ஒருவேளை ஆயுள் சந்தா கட்டி இருப்பார்களோ?

முதல்வர் கலைஞர் : ஆயுள் சந்தா என்று அழகிரி சொல்கிறார். அது யாருடைய ஆயுள்? கட்டுகிறவர்களுடைய ஆயுளா? பத்திரிகையினுடைய ஆயுளா? என்பதை ஆராய வேண்டும். இந்த 14 ஆயிரம் ரூபாயில் மின்சக்தித் திட்டங்கள் குறித்த மூலதனச் செலவு - எல்லாமே மூலதனச் செலவு தான். மூலதனச் செலவுக்குத்தான் இந்த 14 ஆயிரம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மின்சக்தித் திட்டங்கள் குறித்த மூலதனச் செலவு ஆயிரம் ரூபாய். தொலைத் தொடர்பு, மின்னணுவியல் தொழில்கள் குறித்த மூலதனச் செலவு ஆயிரம் ரூபாய். நுகர்பொருள் தொழில் குறித்த மூலதனச் செலவு ஆயிரம் ரூபாய். சர்க்கரைத் தொழில் குறித்த மூலதனச் செலவு ஆயிரம் ரூபாய். உப்புத் தொழில் குறித்த மூலதனச் செலவு ஆயிரம் ரூபாய். ஏனைய தொழில்கள் குறித்த மூலதனச் செலவு 5 ஆயிரம் ரூபாய். சரிகைத் தொழில் நிதி நிறுவனத்திற்கு ஆயிரம் ரூபாய். தமிழ்நாடு தோல் தொழில் மேம்பாட்டுக் கழகத்திற்கு பங்கு மூலதனம் ஆயிரம் ரூபாய். கூட்டு மின் உற்பத்தித் தளவாடங்களுக்கு ஆயிரம் ரூபாய். தன்னாட்சி நிறுவனங்களிடமிருந்து நிதி உதவி பெறும் திட்டத்திற்கு ஆயிரம் ரூபாய். எனவே இந்த மூலதனச் செலவுக்கு அடையாள ஒதுக்கீடு மாத்திரம் தான் செய்யப்பட்டுள்ளது.

அதுதான் 14 ஆயிரம் ரூபாய் என்று குறைவாகத் தெரிந்து அழகிரி அவர்கள் எல்லா அமைச்சர்களுக்கும் அதிகத் தொகை ஒதுக்கப்படும்போது, பாவம் முதலமைச்சருக்கு மாத்திரம் 14 ஆயிரம் ரூபாய் தானா என்று பரிதாபப்பட்டதற்காக நான் நன்றி கூறிக்கொள்கின்றேன். என்ன செய்வது தாய் சிக்கனம் பிடித்துதான் பிள்ளைகளையெல்லாம் காப்பாற்ற வேண்டியிருக்கிறது என்பதையும் நான் அவருக்கு நினைவூட்ட விரும்புகின்றேன்.

மற்றொன்று தொழில் முதலீடுகளில் தமிழ்நாடு இன்றைக்கு எந்த இடத்தில் இருக்கிறது என்ற சர்ச்சையை நிதிநிலை அறிக்கையினுடைய விவாதத்தைத் தொடங்கி

வைத்துப் பேசும்போது நண்பர் அழகிரி அவர்கள் எழுப்பி, முதலிடத்திற்கு வந்துவிட்டதாக முதலமைச்சர் சொன்னார், இப்போது அது மூன்றாவது, நான்காவது இடத்திற்குப் போய்விட்டது என்று ஒரு புள்ளிவிவரத்தைக் குறிப்பிட்டார். ஆனால், அது இரண்டாவது இடம் என்ற நிலையை அடைந்து மீண்டும் முதலிடத்தை அடையக்கூடிய தூழ்நிலை உருவாகியிருக்கிறது என்பதை நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்தத் தொழில் முதலீடுகளில் தமிழ்நாட்டினுடைய நிலவரத்தைப் படிப்படியாகப் பார்த்தால், 1989-91 கால கட்டத்தில் தமிழகத்தினுடைய தொழில் வளர்ச்சிக்கு அப்போதைய கழக அரசு அளித்த ஊக்கத்தின் காரணமாக தமிழகம் இந்தியாவிலே மூன்றாவது இடத்தை அடைந்திருக்கிறது. 1989-91இல், அப்போது தி.மு.க. ஆட்சியில், பிறகு, 1991-96 கால கட்டத்தில், அ.தி.மு.க. ஆட்சியின் போது, தமிழ்நாடு தொழில் வளர்ச்சியிலே பின்தங்கி ஐந்தாவது இடத்திற்கு இறங்கிவிட்டது. 1996இல் கழக அரசு மீண்டும் பொறுப்பேற்றதற்குப் பிறகு, தொழில் வளர்ச்சிக்குத் தொடர்ந்து அளித்து வரும் ஆக்கம், ஊக்கம் ஆகியவற்றின் காரணமாக, தமிழகம் தொழில் வளர்ச்சியிலே மீண்டும் தலை நிமிர்ந்து முன்னணியிலே இருந்து வருகிறது.

அண்மையில் 22.4.2000 தேதியன்று இந்தியப் பொருளாதார கண்காணிப்பு மையம் - C.M.I.E. - Centre for Monitoring Indian Economy இந்திய மாநிலங்களில் செய்யப்பட்டுள்ள முதலீடுகளையெல்லாம் தொகுத்து அறிக்கை ஒன்று வெளியிடப்பட்டது, அதன் விவரங்களை இங்கே தர விரும்புகின்றேன். தமிழ்நாடு 1,41,893 கோடி ரூபாய். (இது ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்டு செயலாக்கத்தில் உள்ள இந்தியாவின் மொத்த முதலீட்டில் 10.89 சதவீதம் ஆகும்.) மராட்டியம், 1,55,362 கோடி ரூபாய் (11.93 சதவீதம்), குஜராத் 1,41,207 கோடி ரூபாய், ஆந்திரா 1,33,587 கோடி ரூபாய், ஒரிசா 1,14,070 கோடி ரூபாய், கர்நாடகம் 93,754 கோடி ரூபாய். இந்தப் புள்ளி விவரங்களின்படி மராட்டிய மாநிலம் முதலிடத்திலும், தமிழ்நாடு இரண்டாவது இடத்திலும் இருக்கின்றன. அதாவது,

வித்தியாசம் 1.04 சதவீதம்தான். ஆனால், அதில் குறிப்பிட வேண்டிய அம்சம் என்னவென்றால், “இந்தியப் பொருளாதார கண்காணிப்பு மையம்” - C.M.I.E. (Centre for Monitoring Indian Economy) முதலீடுகளைப் பற்றிய புள்ளிவிவரங்களைத் தொகுக்கும்போது, தமிழ்நாட்டில் சேர்த்திருக்க வேண்டிய 15 ஆயிரம் கோடி ரூபாயை - விவரங்களைச் சொல்ல வேண்டுமானால் அந்த 15 ஆயிரம் கோடி ரூபாய்க்கு, நெய்வேலி மூன்றாவது சுரங்கம் வெட்டுவதற்கான 5,500 கோடி ரூபாய் முதலீடு, நெய்வேலி மூன்றாவது தெர்மல் பவர் ஸ்டேஷனுக்கான 7,500 கோடி ரூபாய் முதலீடு, ஜெயங்கொண்டம் பழுப்பு நிலக்கரித் திட்டத்தின் வித்தியாச முதலீடான 2 ஆயிரம் கோடி ரூபாய் ஆகியவற்றைச் சேர்க்காமல் விட்டு விட்டார்கள். இந்த 15 ஆயிரம் கோடி ரூபாயையும் சேர்த்திருப்பார்களேயானால், இந்த நிலை முதல் நிலையாகவே ஆகியிருக்கும். மராட்டியம் அடுத்த நிலைக்குச் சென்றிருக்கும். 15 ஆயிரம் கோடி ரூபாய் சேர்க்க வேண்டுமென்று நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரி நிறுவனமும், ஜெயங்கொண்டம் பழுப்பு நிலக்கரி நிறுவனமும், இந்தியப் பொருளாதார கண்காணிப்பு மையத்திற்கு கடிதம் எழுதி கோரிக்கை விடுத்துள்ளன. நியாயமாக இந்த 15 ஆயிரம் கோடி ரூபாயையும் நமது மாநிலத்திற்கு ஏற்பட்டுள்ள முதலீட்டோடு சேர்க்க வேண்டும். அப்படி 15 ஆயிரம் கோடி ரூபாய் முதலீட்டையும் சேர்த்துக் கொள்வதாகவும் 15.5.2000 அன்று வெளியிடவுள்ள அறிக்கையிலே அதைத் தெரிவிப்பதாகவும் 5.5.2000 அன்று C.M.I.E. எழுதியுள்ள கடிதத்திலே நமக்கு அறிவித்துள்ளார்கள்.

அப்படி அறிவிக்கும்போது தமிழ்நாட்டிற்கு வந்துள்ள முதலீட்டின் அளவு $1,41,893 + 15,000$ ஆக மொத்தம் 1,56,893 கோடி ரூபாய் என்ற வகையிலும், அப்போது மராட்டிய மாநிலத்தை மிஞ்சி தமிழ்நாடு முதல் நிலைக்கு வந்துவிடும் என்ற மகிழ்ச்சிகரமான செய்தியை நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

ஏறத்தாழ, நான்கு ஆண்டுகளில் இந்திய அளவில் முதலீடுகளிலே ஏற்பட்ட உயர்வு 2,29,721 கோடி ரூபாய். அதிலே, தமிழ்நாட்டிலே ஏற்பட்டுள்ள உயர்வு மாத்திரம் 51,243 கோடி ரூபாய் என்பது சிறப்புக்குரிய ஒரு செய்தியாகும். சுமார் நான்கு ஆண்டுகளில் அகில இந்தியாவிலும் தொழில் முதலீடுகளில் ஏற்பட்டுள்ள உயர்விலே தமிழகத்தின் பங்கு 22.31 விழுக்காடு என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

தமிழ்நாட்டிலிருந்து ஏற்றுமதி வளர்ச்சியிலே பார்த்தால், தமிழ்நாட்டிலே இருந்து என்னென்ன பொருட்கள் ஏற்றுமதி ஆகின்றன என்று பார்க்கும்போது,

Handicrafts	– கைவினைப் பொருட்கள்,
Coir	– கயிறு,
Readymade Garments	– ஆயத்த ஆடைகள்,
Textiles	– ஜவுளி,
Computer Software	– கணினி மென்பொருட்கள்,
Chemicals	– இரசாயனப் பொருட்கள்,
Gems and Jewellery	– முத்துக்கள் மற்றும் தங்க ஆபரணங்கள்,
Drugs	– மருந்துகள்,
Leather & Leather Products	– தோல் மற்றும் தோல் பொருட்கள்

Cashew & Cashew Products

- முந்திரி மற்றும் முந்திரிப் பொருட்கள்

Spices

- வாசனை திரவியங்கள்

Ores & Minerals

- உலோகத் தாதுக்கள் மற்றும் கனிமங்கள்

Agro & Processed Foods-

- வேளாண் மற்றும் பதனப்படுத்தப்பட்ட உணவுப்பொருட்கள்

Coffee

- காபி

Tea

- தேயிலை

Tobacco & Tobacco Products

- புகையிலை மற்றும் புகையிலைப் பொருட்கள் போன்ற பொருட்கள் ஏற்றுமதியாகின்றன.

ஏதோ இந்த ஆட்சி வந்து, தொழிலில், பொருளாதாரத்தில் எல்லாம் பின்னுக்குப் போய்விட்டது என்று நம்முடைய சுந்தரம் அவர்கள் இங்கே வருத்தப்பட்டோ அல்லது ஆத்திரப்பட்டோ அல்லது கேலி புரியும் எண்ணத்தோடோ குறிப்பிட்டார்கள். ஒரு புள்ளிவிவரத்தை அவருக்கு ஞாபகப்படுத்த விரும்புகின்றேன்.

1992-93 அ.தி.மு.க. ஆட்சியில் ஏற்றுமதி 6,808 கோடி ரூபாய் மதிப்புள்ள பொருட்கள் தமிழ்நாட்டிலேயிருந்து ஏற்றுமதியாயின. 1996-97ல் கழக ஆட்சியில் 17,802 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு ஏற்றுமதி. 1997-98ல் 18,982 கோடி ரூபாய்

அளவுக்கு அது உயர்ந்துள்ளது. ஆறாயிரம் என்பது பதினெட்டு ஆயிரம் என்று உயர்ந்துள்ளது. 7.2.2000 என்று தேதியிட்ட Economic Times என்ற ஆங்கில நாளிதழில், "Exports in Tamil Nadu" என்ற தலைப்பில்,

"Tamil Nadu is one of the highly industrialised States of our Country and is a major contributor to the Country's exports."

Of late there is a spurt in the growth of industries like software, Artificial diamonds and imitation jewellery."

Chennai has now become an important base for global software majors, as the city has the necessary infrastructure with adequate manpower"

- என்று அந்த ஏடு குறிப்பிடுகிறது.

அதாவது, இந்தியாவில் பெரிதும் தொழில் மயப்படுத்தப்பட்ட மாநிலங்களில் ஒன்றாக தமிழ்நாடு விளங்குகிறது. நாட்டின் ஏற்றுமதிக்கு தமிழ்நாட்டின் பங்களிப்பு மிகப்பெரிதாகும். அண்மைக்காலத்திலே மென்பொருள், செயற்கை வைரங்கள் மற்றும் imitation நகைகள் போன்ற பல தொழில்களின் வளர்ச்சி மிகக் கணிசமாக அதிகரித்துள்ளது. சென்னை தேவையான மனிதவளத்தோடு, உரிய அடிப்படைக் கட்டமைப்பு வசதிகளைப் பெற்றுத் திகழ்வதால், உலகின் மிகப்பெரிய மென்பொருட்கள் நிறுவனங்களின் முக்கிய தளமாக விளங்குகிறது என்று 7.2.2000 அன்று வெளிவந்த Economic Times ஏடு குறிப்பிட்டுக் காட்டுகின்றது.

கணினி மென்பொருட்கள் தமிழகத்திலே இருந்து எந்த அளவிற்கு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டது என்ற அந்த கணக்கைப்

பார்த்தால், 1995-96-இல் 37 கோடி ரூபாய் அளவிற்குத்தான் கணினி மென்பொருள் ஏற்றுமதி ஆயிற்று. 1998-99இல் 1246 கோடியே 16 இலட்சம் ரூபாய். இந்த 1999-2000இல் 1890 கோடி ரூபாய். இதிலே கோவையிலேயிருந்து மாத்திரம் மென்பொருள் ஏற்றுமதி 1996-97இல் ஒரு கோடியே 51 இலட்சம் ரூபாய். 1999-2000இல் 21 கோடியே, 17 இலட்சம் ரூபாய் என்ற அளவிற்கு மென்பொருள் ஏற்றுமதி உயர்ந்துள்ளது.

தமிழகத்தில் பொருளாதார வளர்ச்சி என்று எடுத்துக் கொண்டால், “இண்டஸ்ட்ரியல் ஹெரால்டு” (ஏப்ரல் 2000) என்ற ஆங்கில நாளிதழில்

“Now the third largest, the Tamil Nadu economy is all set to emerge as the second largest among the States. With a heavy concentration of vehicle and auto component production units, the capital city Chennai is rightly called the Detroit of India”

– என்று குறிப்பிடுகிறது. பொருளாதார வளர்ச்சியில் மாநிலங்களுக்கு இடையே தற்போது முன்றாவது இடத்திலுள்ள தமிழ்நாடு, இரண்டாவது இடத்தை அடையும். வாகன உற்பத்தி நிறுவனங்கள் மற்றும் வாகன உதிரி பாகங்கள் உற்பத்தி செய்யும் தொழிற்சாலைகள் ஏராளமாக அமைந்துள்ளதால் சென்னை மாநகரம் இந்தியாவின் டெட்ராய்ட் என்று பொருத்தமாக அழைக்கப்படுகிறது என்று இண்டஸ்ட்ரியல் ஹெரால்டு மிக அழகாகக் குறிப்பிட்டுக் காட்டுகின்றது. டெட்ராய்ட் என்பது அமெரிக்காவில் மிச்சிகன் மாகாணத்திலே உள்ள ஒரு நகரம். அங்கே தான் ஹென்றிபோர்டு 1908-ஆம் ஆண்டு தனது போர்டு நிறுவனத்தை உருவாக்கினார். உலகத்தின் மிகப் பெரிய ராட்சச கார் நிறுவனங்கள் Auto Giants என்று சொல்லக்கூடிய ஜெனரல் மோட்டார்ஸ், போர்டு மோட்டார்ஸ், கிறிஸ்லர் ஆகிய மூன்றும் டெட்ராய்ட் நகரில்தான் உள்ளன. அந்த நகரத்தோடு ஒப்பிட்டு சென்னை இன்றைக்கு முன்னேறி வருகிறது என்று இந்த ஏடு குறிப்பிட்டு

இருக்கிறது என்பதைத்தான் நான் இங்கே ஞாபகப்படுத்து கின்றேன்.

இன்று நாட்டில் உலகத்திலேயே தகவல் தொழில் வளர்ச்சி தான் பிரதானமாக விளங்குகின்றது. குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமேயானால், எழுபதுகளில் வெறும் கருத்துப் படிவமாக மாத்திரமே இருந்த தகவல் தொழில்நுட்பம், இன்று எங்கும் நிறைந்த பொருளாக ஆகி இருக்கின்றது. மானுட சமுதாயத்தின் சகல துறைகளிலும், தொழில்வளர்ச்சியின் ஒவ்வொரு பிரிவிலும், தகவல் தொழில்நுட்பத்தால், குறிப்பாக "e" என்ற ஒரேழுத்து மந்திரத்தால்தான் பின்னிப் பிணைக்கப்பட்டு வளர்க்கப்பட்டு வருகிறது. உதாரணமாக

e-Mail

e-Commerce

e-Medicine

e-value

e-biz e-biz என்றால் e - business

e- Stock

e - Education - இப்படி

'e' என்பது சொல்வதற்கு சாதாரண பொருளாக இருந்தாலும்கூட இந்த 'e' தான் இன்றைக்கு உலகத்திலே பிரதானமாக எலக்ட்ரானிக் என்கின்ற அளவிற்கு எல்லா இடத்திலும் எங்கும் நிறைந்த நாதமாகப் பரவிக் கிடக்கின்றது. செவிக்கும் கண்ணுக்கும் உலகத்தையே காட்டுகின்ற இண்டர்நெட்டில் இப்போது கண்ணால் பார்க்கிறோம்; காதால் கேட்கிறோம்; இது இண்டர்நெட்டினுடைய பயனாக

இன்றைக்கு இருக்கிறது. இன்னும் எதிர்காலத்தில் நறுமணத்தைக்கூட நுகரக்கூடிய அளவுக்கு இண்டர்நெட் வளரப்போகிறது என்றெல்லாம் சொல்கின்றார்கள். அந்த அளவிற்கு விஞ்ஞான வளர்ச்சியிலே உலகம் முன்னேறிக்கொண்டு இருக்கிற பொழுது, அதோடு சேர்ந்து போட்டியிடக்கூடிய தூழ்நிலையை நாம் உருவாக்க வேண்டும். அதற்கு இந்தியாவிலே இன்றைக்கு தமிழ்நாடு தான் முதலிடத்தைப் பெற்று இருக்கிறது என்று எல்லோரும் பாராட்டுகிறார்கள்; எல்லா ஏடுகளும் புகழ்ந்து எழுதுகின்றன. இந்தியாவிலேயே தமிழ்நாட்டில்தான் ஒவ்வொரு ஆண்டும் தகவல் தொழில் நுட்பம் மற்றும் தகவல் தொடர்பான கல்வியைப் பெற்று வெளியே வரும் பொறியியல் பட்டதாரிகளினுடைய எண்ணிக்கை மிகவும் அதிகம். தமிழ்நாட்டில் ஆண்டுதோறும் படித்து வெளியேவரும் 23 ஆயிரம் பொறியியல் பட்டதாரிகளில், 13 ஆயிரம் பட்டதாரிகளுக்கு மேலாக தகவல் தொழில்நுட்பம் மற்றும் தொடர்பான கல்வியைப் பெற்று வெளியே வருகின்றார்கள். இந்தியாவிலேயே தமிழ்நாட்டில்தான் அதிக எண்ணிக்கை யிலான மென்பொருள் பொறியியல் வல்லுநர்கள் வேலை செய்து வருகிறார்கள். இன்றைய அளவில் தமிழகத்தில் 22 ஆயிரம் பேர்களுக்கு மேலான மென்பொருள் நிபுணர்கள் - Software Professionals - பணியாற்றி வருகின்றார்கள். ஒரு புள்ளி விவரத்தை மாத்திரம் சொல்ல விரும்புகிறேன். 1998 அக்டோபர் முதல் 1999 செப்டம்பர் வரையில் சென்னையிலே உள்ள அமெரிக்க தூதரகம் 21,371 பேர்களுக்கு விசா வழங்கி உள்ளது. இதே காலக் கட்டத்தில் மும்பை தூதரகத்தில் 9,734 விசாக்கள்தான் வழங்கப்பட்டு இருக்கிறது. புது டில்லியில் தூதரகத்தில் 5,460 பேர்களுக்கும், கல்கத்தா தூதரகத்தில் 1,367 பேர்களுக்கும் விசாக்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. தேசிய மென்பொருள் மற்றும் பணி நிறுவனங்களின் சங்கம் - National Association of Software and Services Companies (NASSCOM) தகவல் தொழில்நுட்ப நிறுவனங்கள் எல்லாம் விரும்பித் தேர்ந்து எடுக்கும் முதல் நகரம் சென்னை என்று அறிவித்துள்ளது.

தகவல் தொழில் நுட்பத்திற்கென்றே சென்னை தலைமைச் செயலகத்தில் தனியே ஒரு துறை, ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரி தலைமையின் கீழ் 5.10.1998-இல் உருவாக்கப்பட்டு செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. முதலமைச்சரின் தலைமையில் தகவல் தொழில் நுட்பப் பணி முனைப்புக் குழு (I.T. Task Force) உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தியாவிலேயே முதல் முறையாக தகவல் தொழில் நுட்பத்திற்கென்று, தனியே கொள்கை (I.T. Policy) ஒன்றை உருவாக்கி அறிவித்துள்ள அரசும் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசுதான்.

27.3.1998 அன்று நிதிநிலை அறிக்கையில் அறிவித்தவாறு தமிழக அரசு நிறுவனங்களான டிட்கோவும், எல்காட்டும் இணைந்து 340 கோடி ரூபாய் திட்ட மதிப்பீட்டில் டைடல் மென்பொருள் பூங்காவை தரமணியில் உருவாக்கி வருகிறது. TIDEL PARK - அதைத்தான் நம்முடைய சுப்பராயன் அவர்கள் சொன்னார்கள். கலைஞருடைய கேமரா வெளிச்சமான இடங்களுக்குத்தான் போய்க் கொண்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அந்தக் கேமிராவில் இருக்கிற அதிசயம் என்னவென்றால் அதில் ஒரு லைட்டும் இருக்கிறது. இந்தக் கேமிரா சுழலும்போது இருட்டான இடங்களையும் வெளிச்சமாக்கும். அப்படிப்பட்ட அதிசயமான கேமிரா என்பதை நண்பர் சுப்பராயன் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

எட்டு ஏக்கர் பரப்பளவில் 12 இலட்சத்து 80 ஆயிரம் சதுர அடி கட்டடம்--14 தளங்கள்--இந்த டைடல் பூங்காவிற்கு 21.8.1998 அன்று நான் அடிக்கல் நாட்டினேன். இந்தப் பூங்காவில் தரை வழியாகவும், செயற்கைக் கோள்வழியாகவும், நுண்ணலைகள் வழியாகவும் செய்திகளைப் பரிமாறிக் கொள்வதற்கு ஏற்ப இக்கட்டடத்தில் மேல் தளத்தில் V.S.N.L.(Videsh Sanchar Nigam Ltd), DOT (Department of Telecommunications) ஆகிய நிறுவனங்கள் பிரத்யேகமான முறையில் வசதிகளை உருவாக்கி வருகின்றன. இந்தப்

பூங்காவிற்கு 6 ஆயிரம் டன் திறன் கொண்ட குளிர்பதன வசதிகள் உருவாக்கப்பட்டு வருகின்றன. இங்கு அமையும் 'Thermal Energy Storage System' உலகிலேயே மூன்றாவது பெரிய சிஸ்டம் ஆகும். ஏற்கெனவே பிரான்ஸ் நாட்டில் ஒன்றும், ஜப்பான் நாட்டில் ஒன்றும் பெரிய அளவில் பயன்பாட்டில் உள்ளன. இவை மட்டுமின்றி உலகத் தரத்திலான நவீனமயமாக்கப்பட்ட ஏராளமான வசதிகள் இந்தப் பூங்காவில் அமைந்துள்ளன. ஹைதராபாத் மற்றும் பெங்களூரில் உள்ள மென்பொருள் பூங்காக்களைவிட - அங்கேயிருப்பவை இரண்டும் பெரிய மென்பொருள் பூங்காக்கள்--அவைகளைவிட இது மிகப்பெரியது. இதுவரை பூங்காவில் 60 சதவீத இடம் உலகின் பிரசித்திபெற்ற மென்பொருள் நிறுவனங்களுக்கு ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. வரும் ஜூலை மாதம் 4ஆம் தேதியன்று இந்த மென்பொருள் பூங்காவை இந்தியப் பிரதமர் வாஜ்பாய் அவர்கள் திறந்து வைக்க இருக்கிறார் என்பதையும் நான் மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நாட்டின் முதலாவது Venture Capital Fund - தமிழ்நாடு மென்பொருள் நிதி என்ற ஒன்றை டீட்கோ நிறுவனம் தொடங்கி, இதுவரை நான்கு மென்பொருள் தொழில் முனைவோருக்கு எட்டு கோடி ரூபாய் முதலீட்டுதலியை வழங்கியுள்ளது.

பழைய மாமல்லபுரம் சாலையில் சிறுசேரி என்ற இடத்தில் 1000 ஏக்கர் பரப்பளவில் மிகப் பெரிய வன்பொருள் மற்றும் மென்பொருள் வளர்ச்சிக்கு பன்னாட்டுத் தரத்தில் தகவல் தொழில்நுட்ப பூங்கா ஒன்றை சிப்காட் நிறுவனம் உருவாக்கி வருகின்றது.

சோழிங்கநல்லூரில் டாடா கன்சல்டன்சி சர்வீசஸ் (T.C.S.) என்னும் நிறுவனம், ஆசியாவின் மிகப்பெரிய மென்பொருள் மையத்தைத் தொடங்கியுள்ளது. அதைத் தொடர்ந்து மற்ற மிகப்பெரிய நிறுவனங்களான விப்ரோ,

இன்போசிஸ் மற்றும் போலாரிஸ் ஆகிய நிறுவனங்களும் தங்களது மையங்களை இந்தப் பகுதியில் நிறுவி உள்ளன.

தமிழக அரசு 'தமிழ்நெட் 1999' என்ற உலகத் தமிழ் இணையக் கருத்தரங்க மாநாட்டை சென்னையில் நடத்தியது. அதையொட்டி, தமிழ் விசைப் பலகையும், தமிழ்க் குறியீடுகளும் தரப்படுத்தப்பட்டன.

அமெரிக்காவிலுள்ள யூனிக்கோட் கன்சோர்டியம் எனும் மையத்தில் தமிழ்நாடு கூட்டு அங்கத்தினராக பதிவு செய்து கொண்டுள்ளது. இதில் அங்கத்தினராகும் முதல் மாநிலம் இந்தியாவிலேயே தமிழ்நாடு என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

உலகெங்கிலும் உள்ள தமிழ் மக்கள் பயன்பெறும் வகையில் உலகத் தமிழ் இணையப் பல்கலைக்கழகம் (Tamil Virtual University) டாக்டர் வா.செ.குழந்தைசாமி அவர்களைத் தலைவராகக் கொண்டு அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

மாநிலம் முழுவதும் உள்ள 1,200 மேல்நிலைப் பள்ளிகளிலும் (கடந்த ஆண்டு 600 பள்ளிகள், இந்த ஆண்டு கல்வித் துறையினுடைய முயற்சியினால் மேலும் 600) மேல்நிலைப் பள்ளிகளிலும் 11 மற்றும் 12 ஆம் வகுப்புகளில் கணினியை விருப்பப் பாடமாக வழங்கும் திட்டம் தொடங்கப்பட்டுவிட்டது.

இத்திட்டத்தினை எதிர்த்து தொடரப்பட்ட வழக்கை 23.4.1999 அன்று தள்ளுபடி செய்தது சென்னை உயர்நீதிமன்றம். அப்போது உயர்நீதிமன்றம் சொன்னது, 'அரசின் இந்தப் பொன்னான நோக்கத்தால், அடுத்த ஆண்டு 48 ஆயிரம் மாணவர்கள் பயிற்சி பெறுவார்கள் என்பதை இந்த நீதிமன்றம் பாராட்டுகிறது.

தமிழக அரசின்மீது இந்த நீதிமன்றம் நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறது. சமூக நீதிக்காவலனாகப் பாடுபடும் இந்த அரசு, கிராமப்புற மற்றும் நடுத்தர மக்களிடையே படித்து

வந்தவர்களின் நலனில் கவனம் கொள்ளும் என்று நம்பிக்கை கொள்கிறது” என்று தீர்ப்பில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

தகவல் தொழில் நுட்பத்துறையில் தமிழில் ஆராய்ச்சியை ஊக்குவிக்க தமிழ் இணைய ஆய்வு மையம் ஒன்று டாக்டர் அனந்த கிருஷ்ணன் அவர்களின் தலைமையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

தமிழ்நாட்டில் 1996 மே மாதத்திற்கு முன்பு வரை 34 மென்பொருள் நிறுவனங்களே இருந்தன. கழக அரசு பொறுப்பேற்றதற்குப் பிறகு இதுவரை 562 மென்பொருள் நிறுவனங்கள் தமிழகத்திலே ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. சிறப்பாக கோவையைச் சொல்ல வேண்டுமானால் 1995-96லே நான்கே நான்கு மென்பொருள் நிறுவனங்கள் தான் இருந்தன. இன்றைக்கு கோவையிலே மாத்திரம் 58 மென்பொருள் நிறுவனங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. அதுமாத்திரமல்ல ஹாலிவுட்டில் தயாரிக்கப்படும் திரைப்படங்களுக்குத் தேவையான மென்பொருள்களில் பெரும்பாலானவை, சென்னையிலுள்ள மென்பொருள் நிறுவனங்களில்தான் தயாரித்து அனுப்பப்படுகிறது என்ற இந்த மகிழ்ச்சியான செய்தியையும் இந்த அவைக்கு நான் கவனமூட்ட விரும்புகிறேன்.

‘வேர்ட்ஸ் டெல்’ நிறுவனம் இம்மாநிலம் முழுவதிலும் 13,000 சமுதாய இணைய மையங்களை அமைப்பதற்கான பணியைத் தொடங்கிவிட்டது. அதன் மூலமாக, சுமார் 1 இலட்சத்து 50 ஆயிரம் பேருக்கு பரவலாக வேலை வாய்ப்பும் கிடைக்கக்கூடிய சூழ்நிலை உருவாகி உள்ளது.

பிப்ரவரி 5-11, 2000 தேதியிட்ட “Economic and Political Weekly” பத்திரிகையில் வெளிவந்துள்ள Raising Global Competitiveness of Tamil Nadu's IT Industry என்ற கட்டுரையில் நிருபம் பாஜ்பாய், நவி ரட்ஜவ் ஆகியோர் எழுதியுள்ள கட்டுரையில்,

“தமிழ்நாடு பெரிய அளவில் திறன் வாய்ந்த மனிதவளத்தை கொண்டுள்ளது. அதனால், இந்தியாவில் தமிழ்நாடு “Intellectual Power House” என்ற பெருமையைப் பெற்றுள்ளது. இந்த மாதிரியான பலமும், உலகளாவிய கண்ணோட்டமும் முதலீட்டாளர்களுக்கு இசைவான நிர்வாகமும் சேர்ந்து இந்தியாவில் வெளிநாட்டு முதலீடுகளை ஈர்த்திடக்கூடிய முன்னணி மாநிலமாக தமிழ்நாடு வளர்ந்து வருகிறது”.

தமிழ்நாடு தகவல் தொழில்நுட்பத்தில் வேகமான முன்னேற்றத்தை உருவாக்கி வருகிறது. மாநிலத்தின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்குத் தகவல் தொழில் நுட்பத்தை அடிப்படை யுக்தியாக தமிழ்நாடு அரசு தேர்ந்தெடுத்துள்ளது. வேகமான தகவல் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சிக்குத் தேவையான சூழலை உருவாக்குவதில் தமிழ்நாடு அரசு தன்னுடைய முயற்சிகளை பன்மடங்கு பெருக்கியுள்ளது. தமிழ்நாட்டில் தகவல் தொழில்நுட்பம் அண்மைக் காலங்களில் மிகவும் நேர்த்தியாக செயல்பட்டு வருகிறது. தமிழ்நாட்டின் தகவல் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சி அதன் அண்டை மாநிலங்களைவிட வேகமாக முன்னேறி வருகிறது. மல்டிமீடியா மென்பொருள் வளர்ச்சியிலும் மிக முக்கியமான இடமாக சென்னை வளர்ந்து வருகிறது, தமிழ்நாடு வளர்ந்து வருகிறது” என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறது. இப்படி பத்திரிகைகள் அனைத்தும் பாராட்டக்கூடிய அளவிற்கு உலகத்திலே உள்ள பல்வேறு நாடுகளுடைய கவனத்தை ஈர்க்கக்கூடிய அளவிற்கு இந்தியாவிலே குறிப்பாக தமிழகத்திலே தகவல் தொழில்நுட்ப முன்னேற்றம் இன்றைக்கு முகிழ்த்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை நான் பெருமையோடு இங்கே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்த உரையில் ஒரு கட்டமாக தொடங்கப்பட இருக்கின்ற தொழில் நிறுவனங்கள் பற்றி இந்த அவைக்கு சில குறிப்புகளைத் தர விரும்புகிறேன்.

சென்னைக்கு அருகே உள்ள நாவலூரில் உருவாக்கப்பட்டுள்ள 'போலாரிஸ்' மென்பொருள் தொழில்நுட்பப் பூங்கா. இதில் ஆயிரத்திற்கும் மேலான மென்பொருள் வல்லுநர்கள் பணிபுரிவார்கள். போலாரிஸ் நிறுவனம் இந்தியாவிலுள்ள 15 முன்னணி மென்பொருள் நிறுவனங்களில் ஒன்று. இந்த மென்பொருள் பூங்காவை 24.5.2000 அன்று நான் திறந்து வைக்க இருக்கிறேன். இங்கே ஆயிரத்திற்கும் மேலானவர்கள் பணிபுரிவார்கள் என்பதையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

போலாரிஸ் நிறுவனத்தின் தலைவரும் நிர்வாக இயக்குநருமான திரு. அருண் ஜெயின் 2000, ஏப்ரல் 20-ஆம் தேதி எனக்கு எழுதியுள்ள கடிதத்தில் பின் வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளார்.

"I spent 30 years of my life in Delhi and decided to set up Polaris in Chennai with the Management team because I like the environment and ethical values prevailing in the State of Tamil Nadu. With the support of State Government and people of the State, we are able to grow at a phase of more than 100% per year. I admire your leadership, which is giving this conducive environment for companies to flourish in the State of Tamil Nadu".

அதைப் போலவே மறைமலை நகரில் தமிழ்நாடு அரசு நிறுவனமான TIDCO மத்தியஅரசு நிறுவனமான TCIL (Telecommunications Consultants India Ltd) மற்றும் ஜப்பான் நாட்டின் ஃப்யூஜிகூரா நிறுவனம் ஆகியவை இணைந்து மிக நவீனமான Optic Fibre Telecom Cables உற்பத்தி செய்யும் தொழிற்சாலையை 28.50 கோடி ரூபாய் செலவிலே நிறுவியுள்ளது. இந்தத் தொழிற்சாலையை 26.5.2000 அன்று நான் தொடங்கி வைக்கவிருக்கிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து 2,800 ஏக்கர் பரப்பளவில், 110 கோடி ரூபாய் செலவில் சிப்காட் நிறுவனத்தால் அமைக்கப்பட்டுள்ளது பெருந்துறை வளர்ச்சி மையம் (Perundurai Growth Centre) இந்த மையத்தில் ஈரோடு மஞ்சள் வளாகமும் அமைந்துள்ளது. இந்த மையத்தையும், மஞ்சள் வளாகத்தையும் ஜூலை 1-ஆம் தேதி அன்று நான் திறந்து வைக்கிறேன் என்பதை குறிப்பாக பெரியசாமி அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இரண்டு பெரியசாமிக்கும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நான் முதலில் கூறியபடி சென்னையில் 340 கோடி ரூபாய் மதிப்பீட்டில் கட்டப்பட்டு வரும் டைடல் மென்பொருள் பூங்கா ஜூலை 4 அன்று திறந்து வைக்கப்பட இருக்கிறது என்பதை முன்பே குறிப்பிட்டு இருக்கின்றேன். தொடங்கப்படும் அந்த நாள், அந்த 4-ஆம் தேதி அன்று உலகப் புகழ் பெற்ற 28 நிறுவனங்கள் அங்கே தங்கள் மென்பொருள் தயாரிப்பைத் தொடங்கிட இருக்கின்றார்கள்.

டீட்கோவும், டாக்டர் ஏ.வி.கே.ரெட்டி என்னும் அமெரிக்க வாழ் இந்தியரும் இணைந்து திருப்பெரும்புதூர் சிப்காட் வளாகத்தில் 27 கோடி ரூபாய் செலவில் Condoms உற்பத்தி செய்யும் ஏற்றுமதியை அடிப்படையாகக் கொண்ட Medical Technical Products தொழிற்சாலை ஜூலைத் திங்களில் தொடங்கப்படவுள்ளது.

கும்மிடிப்பூண்டியில் 19.90 கோடி ரூபாய் செலவில் அமைக்கப்பட்டுள்ள ஏற்றுமதி தொழில் மேம்பாட்டுப் பூங்கா (Export Promotion Industrial Park) இந்த பூங்கா அமைப்பதில் மத்திய அரசின் வர்த்தக அமைச்சகமும் பங்கெடுத்துள்ளது. ஜூலைத் திங்களில் தொடங்கப்படவுள்ள தொழிற்சாலைகளில் இதுவும் ஒன்றாகும்.

திருப்பெரும்புதூரில் 500 ஏக்கர் பரப்பளவில் 200 கோடி ரூபாய் செலவில் அமைக்கப்படவுள்ள சிப்காட் தொழில் பூங்காவும் ஜூலைத் திங்களில் தொடங்கப்படவுள்ளது.

தென்மாவட்டங்களின் தொழில் வளர்ச்சிக்கு மைய சக்தியாக விளங்கும் நாங்குனேரி உயர் தொழில்நுட்பப் பூங்கா மொத்தம் 3 ஆயிரம் ஏக்கர் பரப்பளவில் அமைகிறது. டீட்கோவும், இரண்டு அமெரிக்க நிறுவனங்களும் இணைந்து இந்த பூங்காவை உருவாக்கி வருகின்றன. இந்த உயர் தொழில்நுட்ப பூங்காவை மத்திய அரசு சமீபத்தில் ஏற்றுமதி இறக்குமதி கொள்கையின் சிறப்புப் பொருளாதார பகுதியாக (Special Economic Zone) ஆக அறிவித்துள்ளது. அதைப்பற்றி நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சிலபேர் இங்கே சொன்னார்கள். இப்படிப்பட்ட பெரிய தொழிற்சாலைகள் எல்லாம் ஆரம்பித்து என்ன பயன் என்று சொன்னார்கள். நம்முடைய மோகன் கந்தசாமி அவர்கள் பேசும்போது கூட பெரிய தொழில்களை ஆரம்பிக்கிறீர்கள், சின்ன தொழில்கள் எல்லாம் என்ன ஆயிற்று என்று கேட்டார்கள். இதில் வேடிக்கை என்னவென்றால், இப்போது நாம் விவாதித்துக் கொண்டிருக்கிற மானியமே, பெரும் தொழில்கள் பற்றிய மானியம்தான். இதிலே சிறு தொழில்கள் என்ன ஆயிற்று என்று என்னைக் கேட்டார்கள். சிறுதொழில்களைப் பற்றியும் இந்த அரசு கவலைப்பட்டுக் கொண்டுதான் இருக்கிறது. சில தொழில்கள் செத்துவிட்டனவே, மூடப்பட்டுவிட்டனவே, புதிதாக நம்முடைய சுப்பராயன் அவருக்கே உரிய அந்த நளின பாஷையில் அல்லது கரடு முரடான பாஷையில் “பிறப்பைச் சொல்லுகிறீர்கள், இறப்பைச் சொல்லவில்லையே” என்று சொன்னார்கள். என்ன செய்வது, ஒரு வீடு என்று இருந்தால், அங்கே இறந்தவர்களும் இருப்பார்கள், பிறந்தவர்களும் இருந்துகொண்டு தான் இருப்பார்கள். அது சகஜம் - இயற்கை. இரண்டு கிழங்கள் இருந்தால் செத்துப் போய்விடுவார்கள். அதுமாதிரி நலிந்த தொழில்கள் இருந்தால் அது செத்துப் போய் விடும். புதுத் தொழில்கள் இருந்தால், அதை பாராட்டி கண்ணே, மணியே என்று கொஞ்சவேண்டும். அப்படி கொஞ்ச வேண்டுமென்றுதான் நான் சுப்பராயனை கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவர் நாங்குனேரியைப் பற்றிச் சொன்னார். அங்கே 9,000 பேருக்கு நேரடி வேலைவாய்ப்பும், 55,000 பேருக்கு மறைமுக வேலைவாய்ப்பும் கிடைக்கும். வெளிநாட்டு

முதலீடு சுமார் 8,000 கோடி நாங்குனேரிக்கு வரும். இங்கே நிறுவப்படும் தொழில் நிறுவனங்கள் நம்நாட்டிலே உள்ள மற்ற நிறுவனங்களுக்கும் ஒப்பந்த அடிப்படையில் பணி எடுத்துச் செய்யலாம். தொழில்நுட்பம் உயரும். தூத்துக்குடி துறைமுக உபயோகம் அதிகரிப்பதால் அதன் விரிவாக்கம் நடைபெற வழிவகுக்கும். அயல்நாட்டு முதலீடுகளை மிகவும் பெருக்குகின்ற நடைமுறை இடையூறுகள் இந்த திட்டத்தில் அறவே களையப்படும். இந்த Special Economic Zone அந்த நிலைகள் எல்லாம் அறவே களையப்படும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன். ஜிலைத் திங்களில் ஆரம்பித்து வைக்கப்படவிருக்கிறது, நாங்குனேரிப் பூங்கா.

மகளிர்க்கான உயிரியல் தொழில்நுட்பப் பூங்கா 6.70 கோடி ரூபாய் முதலீட்டில் கேளம்பாக்கத்தில் அமைக்கப்பட்டு வருகிறது. ஏறத்தாழ 1000 பெண்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு அளிக்கக்கூடிய பூங்கா வரும் ஆகஸ்ட் மாதத்தில் தொடங்கப்படும்.

டான்ப்ளோரா இன்ஃப்ராஸ்ட்ரக்சர் பார்க் 24.85 கோடி ரூபாய் முதலீட்டில் மலரைப் பதப்படுத்தும் தொழில் பூங்கா ஒன்று ஒதுரில் 220 ஏக்கர் பரப்பளவில் அமைக்கப்படுகிறது. இது 2000 ஆண்டு செப்டம்பர் மாதத்தில் செயல்படத் தொடங்கும்.

இஃதன்னியில் சென்னை வர்த்தக மையம், தமிழ்நாடு அரசு, டிட்கோ ஆகியவை இந்திய வர்த்தக மேம்பாட்டு நிறுவனத்தோடு (ITPO) இணைந்து கண்காட்சி மற்றும் மாநாட்டுக் கூடத்துடன் கூடிய வர்த்தக மையம் ஒன்றினை நத்தம்பாக்கத்தில் அமைக்கிறது. தமிழ்நாடு அரசும், டிட்கோ நிறுவனமும் இதற்காக அனைத்து வசதிகளுடன் 20 ஏக்கர் நிலத்தினை வழங்கியுள்ளது. இவ்வளாகம் 20,000 சதுரமீட்டர் பரப்பளவில் அனைத்துக் கட்டமைப்பு வசதிகளுடனும், சாதனங்களுடனும் அமைய இருக்கிறது. முதல் கட்டத்தில் 5,000 சதுர மீட்டர் பரப்புடைய கட்டடம் கட்டப்படும். இங்கு,

இந்திய வர்த்தக மேம்பாட்டு நிறுவனம் நடத்தும் மிகப் பெரிய சர்வதேசக் கண்காட்சியும், ஆண்டுதோறும் நடைபெறும் இந்திய சர்வதேச தோல்பொருள் கண்காட்சியும் இந்த வளாகத்தில் நடத்தப்படும். இவ்வளாகத்திற்கு மத்திய வர்த்தக மற்றும் தொழில்நுறை அமைச்சர் 30-1-2000 அன்று அடிக்கல் நாட்டியுள்ளார். 2000 நவம்பரில் திறப்பு விழா நடைபெறும் என்பதையும் நான் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மிக முக்கியமான இன்னொன்று, இப்போது இந்தத் தகவல் தொழில்நுட்ப விஞ்ஞானப் புதுமைக்கு இடையே Bio-Technology அந்தத் தொழில், உயிரியல் தொழில்நுட்பத்தைப் பற்றியும் தமிழக அரசு இன்றைக்குக் கவலை கொண்டிருக்கிறது. “உயிரியல் தொழில்நுட்பத் தொழில் மண்டலம்” ஒன்றை நிறுவிட டீக்கோ மூலமாக நாம் திட்டமிட்டிருக்கிறோம். இதற்காக 20 கோடி ரூபாயில் உயிரியல் தொழில்நுட்பவியல் ஊக்க மூலதன நிதி ஒன்றை உருவாக்கவும் உத்தேசித்திருக்கிறோம். உயிரியல் தொழில்நுட்பத் தொழில்களைத் தொடங்க முன்வருவோருக்கு இந்த ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் முதல் நிதியுதவியும் வழங்கப்படவிருக்கிறது.

இருங்காட்டுக்கோட்டை சிப்காட் வளாகத்தில் சென்னை எண்ணெய் சுத்திகரிப்பு ஆலை நிறுவனம் 4 கோடி ரூபாய் மதிப்பீட்டில் உயர்தர மோட்டார் ஸ்பிரிட், அதிவேகப் பயணத்திற்கு உகந்த டீசல் ஆகியவற்றின் விற்பனை மையத்தினை அமைத்து வருகிறது. இம்மையம் டிசம்பர் மாதம் முதல் செயல்படத் தொடங்கும்.

ப்ராக்கைசர் இந்தியா பிரைவேட் லிமிடெட் தொழிற்சாலை 50 கோடி ரூபாய் முதலீட்டில் திருப்பெரும்புதூர் தொழில் வளாகத்தில் அமைக்கப்பட்டு வருகிறது. இத்தொழிற்சாலை, தொழிற்சாலைகளுக்கான வாயுக்களை (Industrial gases) தயாரித்து வழங்கும். இத்தொழிற்சாலையும் டிசம்பர் மாதம் முதலே செயல்படத் தொடங்கும்.

செயின்ட் கோபைன் கண்ணாடித் தொழிற்சாலை, இருங்காட்டுக்கோட்டை சிப்காட் வளாகத்தில் பிரெஞ்சு நாட்டுத் தொழில்நுட்பத்துடன் 480 கோடி ரூபாய் செலவில் முதற்கட்டமாக அமைக்கப்பட்டுள்ள செயின்ட் கோபைன் கண்ணாடித் தொழிற்சாலை சோதனை உற்பத்தியைத் தொடங்கிவிட்டது. ஜூன் மாதத்திற்குள் வர்த்தக ரீதியிலான உற்பத்தியைத் தொடங்கிவிடும். இதன்மூலம் 450 பேர் வேலைவாய்ப்பைப் பெற்றுள்ளார்கள். அங்கு இரண்டாம் கட்டமாக, 3 கோடியே 10 இலட்சம் ரூபாய் மதிப்பீட்டில் அமைக்கப்பட்டு வரும் டோலமைட் பொருட்கள் உற்பத்திக்கான தொழிற்சாலையும் இந்த ஆண்டிலேயே உற்பத்தியைத் தொடங்கவுள்ளது.

கடலூர் மாவட்டம் திருச்சோபுரம் கிராமத்தில் ஆந்திர மாநிலத்தைச் சேர்ந்த பென்னார் ரிபைனரீஸ் லிமிடெட் கம்பெனியின் பெட்ரோலியம் சுத்திகரிப்பு ஆலை 3,200 கோடி ரூபாய் மதிப்பீட்டில் அமைக்கப்பட்டு வருகிறது. 500 ஏக்கர் நிலப்பரப்பில் அமையும் இத்தொழிற்சாலை 2001ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதத்தில் செயல்படத் தொடங்கும் என்பதையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மேலும், தருமபுரி மாவட்டத்தில் 432 கோடி ரூபாய் மதிப்பீட்டில் முற்றிலும் நூறு சதவீதம் ஏற்றுமதி செய்யக்கூடிய ஒருங்கிணைந்த ஜவுளி ஆலை (Composite Textile Mills) ஒன்றினை அமைத்திட டிட்கோ நிறுவனம், திருவாளர்கள் வாசவி தொழில் குழுமத்துடன் ஓர் ஒப்பந்தம் செய்துள்ளது. மேலும், இத்திட்டத்தினைச் செயல்படுத்தும் பணியில் ஜப்பான், ஜெர்மனி போன்ற நாடுகளில் உள்ள பெரிய நிறுவனங்கள் பங்கேற்கும். வர்த்தக ரீதியிலான உற்பத்தியினை இந்நிறுவனம் அடுத்த ஆண்டில் தொடங்கும்.

சேலம் மாவட்டம் கஞ்சமலைப் பகுதியிலும், திருவண்ணாமலை மாவட்டம் வேதியப்பன் மலை நம்முடைய அப்துல் லத்தீப் அவர்கள் சொல்லுவார்கள் - கவிதி மலைப்

பகுதியிலும், ஏறத்தாழ 450 மில்லியன் டன் அளவுக்கு, குறைந்த தரமுடைய இரும்புத் தாதுக்கள் (Low Grade Iron Ore) கிடைக்கின்றன என்பது ஆய்வின் மூலம் உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அனுபவம் வாய்ந்த எம்.என். தஸ்தூர் அண்டு கம்பெனி மூலமாக டிட்கோ நிறுவனம் சாத்தியக்கூறு அறிக்கை ஒன்றைத் தயாரித்துள்ளது. 500 கோடி ரூபாய் முதலீட்டில், ஆண்டுக்கு 2 மில்லியன் டன் இரும்புத் தாதுக்களை கஞ்சமலைப் பகுதியிலும், ஒரு மில்லியன் டன் இரும்புத் தாதுக்களை திருவண்ணாமலை பகுதியிலும் தோண்டி எடுத்தல்; இரும்புத் தாதுக்களை 35 விழுக்காட்டிலிருந்து 67 விழுக்காடு அளவிற்கு வீரியமுள்ளதாக ஆக்குதல்; இந்த இரும்புத் தாதுக்களைப் பயன்படுத்தி, சேலத்தில் ஆண்டுக்கு ஒரு மில்லியன் டன் இரும்புத் துண்டங்களை உற்பத்தி செய்து, ஏற்றுமதி செய்தல் ஆகிய திட்டங்களை டிட்கோ நிறைவேற்றிட உள்ளது என்பதையும் நான் மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போலவே, 80 கோடி ரூபாய் முதலீட்டில் நர்மதா டெக்ஸ்டைல்ஸ் நிறுவனத்துடன் இணைந்து ஒரு நவீன ஆடை தயாரிப்புப் பிரிவினை அமைத்திட டிட்கோ திட்டமிட்டுள்ளது. இத்திட்டத்தின் மூலம் ஒரு நாளில் கலை நுணுக்கத்துடன் கூடிய 8,000 கிலோ பின்னலாடைகளையும் (Knitted Fabrics), நெய்யப்பட்ட 70,000 மீட்டர் ஆடைகளையும் (Woven Fabrics) உற்பத்தி செய்வதுடன், 4,500 கிலோ எடையுள்ள நூல்களுக்குச் சாயம் ஏற்றும் நவீன வசதிகளைக் கொண்டதாகவும் அமையும். இத்துடன் ஆயத்த ஆடை தயாரிக்கும் பிரிவு ஒன்றும் இவ்வளாகத்திலே அமையும். இதற்காக, 40 கோடி ரூபாய் மதிப்புடைய இயந்திரங்கள் இறக்குமதி செய்யப்படும். முதல் ஐந்தாண்டுகளில் 700 கோடி ரூபாய் மதிப்பிலான ஆடைகளை இந்நிறுவனம் ஏற்றுமதி செய்யும். இத்திட்டத்தின் முழுமையான உற்பத்தி 2001 மார்ச் மாதத்திற்குள் தொடங்கும்.

நாட்டிலேயே உயிரியல் தொழில்நுட்பத் தொழில் மண்டலத்தினை உருவாக்கிச் செயல்படுத்தும், நான் முதலிலே

குறிப்பிட்டபடி, முதல் மாநிலமாக தமிழகம் விளங்குகிறது. உலகில் இத்துறையில் முன்னணி வகிக்கும் அமெரிக்காவைச் சேர்ந்த ஒரு நிறுவனம் இம்மண்டலத்தை வழிநடத்தும். உயிரியல் தொழில்நுட்பத்தில் தமிழகத்தை ஒரு முன்னணி மாநிலமாக உருவாக்கும் நோக்கத்தில் அரசு இந்த மண்டலத்தை அமைக்கிறது.

உயிரியல் தொழில்நுட்பத் துறையின் பல்வேறு பலன்களைக் கருத்தில் கொண்டு, ஒரு முன்னோடி உயிரியல் தொழில்நுட்பக் கொள்கை உருவாக்கப்படும் என்று நிதிநிலை அறிக்கையிலே 24-3-2000 அன்று நான் குறிப்பிட்டிருந்தேன். அதன்படி, அந்தக் கொள்கையை உருவாக்க வேளாண் துறை விஞ்ஞானி டாக்டர் எம்.எஸ். சுவாமிநாதன் அவர்கள் தலைமையில், மத்திய அரசு முன்னாள் உயிரியல் தொழில்நுட்பத் துறைச் செயலாளர் டாக்டர் எஸ். இராமச்சந்திரன், மருந்துகள் துறை ஆலோசகர் டாக்டர் எம்.டி. நாயர், தனியார் தொழில்நுட்ப நிறுவனத்தின் தலைவர் டாக்டர் எஸ். சந்திரசேகர், மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழக மரபத்துறை பொறியமைப்பு உயிரியல் தொழில்நுட்பத் துறைத் தலைவர் டாக்டர் கே. தர்மலிங்கம், அண்ணா பல்கலைக்கழக உயிரியல் தொழில்நுட்பத்துறை மையத்தின் இயக்குநர் டாக்டர் பி. காளிராஜ், ஸ்பிக் நிறுவனத்தின் உயிரியல் தொழில்நுட்பப் பகுதித் துணைத்தலைவர் டாக்டர் ஜோசப் தாமஸ், ஸ்பிக் ஆய்வக உயிரியல் தொழில்நுட்பத்துறைப் பேராசிரியர் டாக்டர் குந்தளா ஜெயராமன், அரசு தொழில்துறைச் செயலாளர், டிட்கோ நிறுவனத்தின் தலைவர் மற்றும் நிர்வாக இயக்குநர் ஆகியோரைக் கொண்டு வல்லுநர் குழு அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தக் குழு மூன்று மாத காலத்தில் அரசுக்கு அறிக்கையை அளிக்கும். அதனடிப்படையில், தமிழ்நாடு உயிரியல் தொழில்நுட்பக் கொள்கை உருவாக்கப்பட்டு அறிவிக்கப்படும்.

இவ்வாறு சென்னையிலும், அதைச் சுற்றியுள்ள பகுதிகளிலும் மாத்திரமல்லாமல், திருப்பெரும்புதூரிலும், திருவண்ணாமலையிலும், சேலத்திலும், தருமபுரியிலும்,

கோவையிலும், ஈரோட்டிலும், நாங்குனேரியிலும் என்று தமிழகத்தின் எல்லாப் பகுதிகளிலும் பரவலாக பல்லாயிரக்கணக்கான கோடி ரூபாய் முதலீட்டில் தொழிற்சாலைகளைத் தொடங்கி இளைஞர்களுக்கு வேலைவாய்ப்புக்களை வழங்க நாம் முடிவு செய்துள்ளோம். அந்தப் பணிகளைத் தொடர்ந்து ஆர்வத்தோடு, வேகவேகமாக நடத்திக் கொண்டு வருகின்றோம். விரைவிலே இங்கே குறிப்பிட்டவாறு அந்த நாட்களிலே இவைகளெல்லாம் முடிவடையும். அவைகளையெல்லாம் தொடங்கி பணிகளை ஆற்றும் என்பதையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் சுந்தரம் அவர்கள், ராசிபுரம் பற்றி ஒன்றும் சொல்லவில்லையே என்கின்ற வருத்தத்தோடு இருக்கிறார். அந்த வருத்தத்தில், அவருக்கு ஏற்பட்ட கோபத்தில் அரியலூரை ஒரு தாக்கு தாக்கினார். என்னை ஒரு தாக்கு தாக்கினார். எல்லாமே கொள்ளை போயிற்று என்று சொன்னார். கொள்ளை போய்க்கொண்டிருந்த காலமெல்லாம் கொள்ளை போயிற்று. இப்பொழுது நாம் நல்ல காலத்திலே வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே, அந்தக் கவலை நண்பர் சுந்தரம் அவர்களுக்கு இருக்கத் தேவையில்லை. சுந்தரமும், அவருடைய கட்சிக்காரர்களும், அடிக்கடி அரியலூரைப் பற்றி பேசுவார்கள். தமிழ் மாநிலக் காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள்கூட, இன்றைக்குப் பேசவில்லையானாலும், பல நேரங்களிலே அரியலூர் சிமெண்ட் ஆலையை விற்றுவிடப் போகிறார்கள் என்றெல்லாம் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் அவர்களுக்கு இந்த அவையிலே உறுதியாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அரியலூர் சிமெண்ட் ஆலையை நிச்சயமாக இந்த அரசு விற்காது, விற்காது என்பதை திட்டவட்டமாக நான் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன். ஏனென்றால், அதை ஒரு அறிவிப்பாகச் சொல்கிறேன். அரியலூர் சிமெண்ட் ஆலையையோ அல்லது தமிழ்நாடு சிமெண்ட் நிறுவனத்தின் எந்தப் பிரிவையுமோ, தனியார் மயமாக்கிட எந்தவிதமான நடவடிக்கையும், எந்தவிதமான முயற்சியும், எந்தவிதமான முடிவும் எந்தக் கட்டத்திலும் இந்த

அரசால் எடுக்கப்படவில்லை; எடுக்கப்பட மாட்டாது என்பதை மீண்டும் மீண்டும் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆனால், தினமும் அறிக்கை வருகிறது; அம்மையாருடைய அறிக்கை. அரியலூர் சிமெண்ட் ஆலையை விற்கப் போகிறார், விற்கப் போகிறார் என்று. அல்லது பிளாமிக்குக் கொடுக்கப்போகிறார்; அவருடைய மருமகனுக்கே கொடுக்கப் போகிறார்; அவருடைய மருமகனுக்கே கொடுத்துவிடப் போகிறார் என்று தினமும் அறிக்கை வந்துகொண்டிருக்கிறது. நீங்களெல்லாம் பார்த்து, படித்திருப்பீர்கள். விற்பதையே ஒரு பெரிய பாவம் என்று இன்றைக்குச் சொல்கிறார்களே, ரைட், பாவம்தான். நான் விற்கப் போவதில்லை. விறறால், சுப்பராயன் ஏற்றுக்கொள்கிறாரோ; பழனிசாமி ஏற்றுக்கொள்கிறாரோ; அல்லது, நம்முடைய டி. மணி ஏற்றுக்கொள்கிறாரோ; ஹேமச்சந்திரன் ஏற்றுக் கொள்கிறாரோ, இல்லையோ; மற்ற உறுப்பினர்கள் ஏற்றுக் கொள்கிறார்களோ, இல்லையோ; நானே ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டேன், அதை. ஏனென்றால், நான் ஒரு பொதுவுடைமைவாதி என்பதை நான் சொல்லியிருக்கின்றேன். தமிழ்நாட்டிலே உள்ள பொதுவுடைமைக்காரர்களில் சில பேருக்கு என்னைப் பிடிக்காததற்குக் காரணமே, இவன் போட்டிக்கு ஒரு பொதுவுடைமைவாதியாக இருக்கிறானே என்பதற்காகவே சில பேருக்குப் பிடிக்கவில்லை. அந்த அளவுக்கு நான் பொதுவுடைமைவாதி, என்று மனதிலே கைவைத்துப் பார்த்து, எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்வார்கள். பொதுத்துறையைத் தனியார் மயமாக ஆக்கவேண்டுமென்ற நிர்பந்தம் எப்போது வந்தாலும், அதை எதிர்க்கக்கூடியவன் தான் கருணாநிதி என்பதை இந்த அவையிலே மீண்டும் மீண்டும் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆனால், இவர்கள் என்ன செய்தார்களாம்? இன்று, தி.மு.க. ஆட்சியிலே, அரியலூர் சிமெண்ட் ஆலையை விற்கப்போகிறார்கள் என்று சொல்லி, தினம் தினம் ஆருடம் கணித்துக்கொண்டு, அறிக்கை விட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்களே, இவர்கள் என்ன செய்தார்களாம்? ஜெயலலிதா அம்மையார் அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்தபோதுதான், அரியலூர் சிமெண்ட் ஆல்

மாத்திரமல்லாமல், ஆலங்குளம் சிமெண்ட் ஆலை, மாயனூர் சிமெண்ட் குழாய் ஆலை, ஆலங்குளம் கல்நார் தகட்டாலை, விருத்தாச்சலம் கல்நார் குழாய் ஆலை; ஆக மொத்தமாக 'டான்செம்' நிறுவனத்தையே விற்பனை செய்து, தனியார் மயமாக்க, 12-12-1994 அன்று பத்திரிகையிலே விளம்பரம் செய்யப்பட்டது. உண்டா? இல்லையா?

பத்திரிகையில் விளம்பரம் செய்யப்பட்டது. அந்த முயற்சியை தடுத்து நிறுத்த கழகத்தின் சார்பிலே அன்றைக்குப் பெருமுயற்சி எடுத்து, நம்முடைய இன்றைய அமைச்சர், அன்றைய கழகத்தினுடைய பொருளாளர் ஆற்காடு வீராசாமி அவர்களைக் கொண்டுதான் உயர்நீதிமன்றத்திலே வழக்குத் தொடரச்சொல்லி இடைக்கால தடையாணை வாங்கப்பட்டது அப்போதுதான். அரியலூரை மாத்திரம் அல்ல இப்போது சொன்ன இவ்வளவு நிறுவனங்களையும் சேர்த்து விற்பதற்குத் தனியார் மயமாக்குவதற்கு எடுத்த முயற்சியை வீராசாமி அவர்களால் வழக்குப் போடப்பட்டு அது அன்றைய தினம் தடுக்க முடிந்தது. அந்த வழக்கிலே அதி.மு.க. அரசு, ஒரு கவுண்டர் அஃபிடவிட் (Counter Affidavit) தாக்கல் செய்தார்கள். அதைப் படித்துக் காட்டுகிறேன். அவர்களோடு சேர்ந்து கொண்டு எங்களை கிண்டல் பண்ணுகிற எல்லோரும் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். நான் சேர்ந்ததை தப்பாகவெல்லாம் சொல்லவில்லை. அதற்காகச் சொல்லவில்லை. எண்ணிப் பாருங்கள் என்பதற்காகச் சொல்கிறேன். அந்த அஃபிடவிட்டிலே என்ன இருக்கிறது தெரியுமா?

"In the present situation, there is no shortage of cement in the market and the social obligation of the third respondent (TANCEM) to supply an essential commodity does not exist. As already stated the interests of the workers will be adequately protected".

- அதாவது, தற்போதைய சூழ்நிலையில், சந்தைகளில் சிமெண்ட் பற்றாக்குறை இல்லை. சிமெண்ட் ஒரு அத்தியாவசியமான பொருளாக இல்லாத நிலையில் மூன்றாவது பிரதிவாதியான டான்செம் நிறுவனத்திற்கு அதனை வழங்கவேண்டியது ஒரு சமுதாயக் கடமையாகாது. ஏற்கெனவே குறிப்பிட்டதுபோல, தொழிலாளர்களின் நலன்கள் போதுமான அளவில் பாதுகாக்கப்பட்டுள்ளது.

மேலும் அந்த மனுவில்,

"The Government of Tamil Nadu are not in a position to provide substantial funding due to the present financial situation and other priorities"

(தற்போதைய நிதி நிலவரம் மற்றும் பிற முன்னுரிமைகள் காரணமாக, மேலும் நிதி வழங்கும் நிலையிலே தமிழக அரசு இல்லை.) மறுபடியும் கடைசியாக சொல்கிறார்கள், பாருங்கள்.

"The Government have taken a decision that wherever possible the investment in the public sector companies may be disinvested"

(பொதுத்துறை கம்பெனிப் பிரிவுகளில் செய்யப்பட்டுள்ள முதலீடுகளை எங்கெங்கு முடியுமோ, அங்கெல்லாம் திரும்பப்பெற அரசு ஒரு முடிவு செய்துள்ளது) என்று அதி.மு.க. அரசு கொடுத்த அஃபிடவிட்டிலே குறிப்பிட்டுவிட்டு, இந்த இலட்சணத்திலே எங்களைப் பார்த்து, நீங்கள் அரியலூர் சிமெண்ட் ஆலையை விற்கப்போகிறீர்கள் என்று சொல்வது, மயிலைப் பார்த்து, ஏதோ பழித்த கதையாகத்தான் இது இருக்கிறது. நாகரிகமாகச் சொல்கிறேன். ஏதோ என்று. அந்த அளவுக்கு வேண்டுமென்றே இந்த அரசு மீது, எந்தத் துறையானாலும், அந்தத் துறையை மையப்படுத்தி, புகார் சொல்ல, புழுதி வாரித் தூற்ற, அதி.மு.க.-வின் நண்பர்கள், அதனுடைய தலைவியார் அறிக்கைகள் மூலமாக செய்கின்ற முயற்சிகள் எடுபடாது என்பதையும், தொழில் வளர்ச்சிக்காக இந்த அரசு...

திரு. சோ. பாலகிருஷ்ணன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஒரே ஒரு விஷயம். இன்று தனியார் சிமெண்ட் ஆலைகள் எல்லாம் மிக நவீனமான இயந்திரங்களை வைத்து சிறப்பான முறையில், சிமெண்ட் தயார் செய்வதன் மூலமாக அவர்கள் குறைந்த விலையில் தயார் செய்து, நிறைந்த விலையில் விற்கின்ற வாய்ப்பு இருக்கிறது. நம்முடைய தமிழக அரசுக்குச் சொந்தமான இந்த சிமெண்ட் ஆலைகளை நவீனப்படுத்துவதற்கு நீங்கள் என்ன முயற்சிகளை எடுத்திருக்கிறீர்கள் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

முதல்வர் கலைஞர் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அந்த விடையை அளிப்பதற்கு முன், விளக்கத்தோடு விடையளிக்கிறேன். இப்போதுகூட அரியலூர் சிமெண்ட் ஆலையினுடைய உற்பத்தி குறைந்து போய்விட்டது என்று அறிக்கையிலே சொல்லிக் கொண்டு வருகிறார்கள். ஒன்றும் குறையவில்லை அ.தி.மு.க. ஆட்சியிலே 1991-92-லே அரியலூர் சிமெண்ட் உற்பத்தி 3,33,000 டன், 1992-93-ல் 4,13,000 டன், 1993-94-ல் 4,34,000 டன், 1994-95-ல் 3,77,000 டன், 1995-96-ல் 4,29,000 டன்.

கழக ஆட்சியிலே 1996-97-ல் 4,63,000 டன், குறையவில்லை. 1997-98-ல் 5,38,000 டன், 1998-99-ல் 4,87,000 டன், 1999-2000-ல் 4,46,000 டன், குறையவேயில்லை. அந்த அளவிற்கும் ஆகியிருக்கிறது. அந்த அளவை விட அதிகமாகவும் ஆகியிருக்கிறது. அதனால் வந்து, உற்பத்தி ஒன்றும் குறைந்து விடவில்லை. ஏன் நடடம் ஏற்படுகிறது என்று கேட்டால், அதற்கு ஒரேயொரு காரணம், தனியார் நடத்துகிற நிறுவனங்களில் தொழிலாளர்களுடைய ஊதியங்கள், பொதுத்துறையிலே கொடுக்கப்படுகிற அளவிற்கு கொடுக்கப்படுவதில்லை. இதிலே அதிக செலவாகிறது என்பதை ஒத்துக் கொண்டுதான் தீர்வேண்டும். நான் தொழிலாளிகளைக் குறை கூறவில்லை. எப்படி தனியார் பேருந்து, நம்முடைய போக்குவரத்துக் கழகங்களுடைய பேருந்து, இரண்டிற்கும் உள்ள வித்தியாசம் எப்படியோ, அதுமாதிரிதான், இதிலேயும், தனியார் நடத்தும்போது இலாபம் ஏற்படுகிறது. தனியார் நடத்தும்போது நல்ல உற்பத்தி இருக்கிறது.

இப்பவும் உற்பத்தி குறைந்து போய்விடவில்லை. உற்பத்தி அதே அளவிற்கு இருந்தாலும்கூட, இலாபம் இல்லாததற்கு காரணம், நாம் தொழிலாளர்களுக்கு தனியாரைப் போல் குறைந்த சம்பளம் கொடுப்பதில்லை, அவர்களுக்கு நியாயமான சம்பளம் என்ற பெயரில் அவர்களுக்குச் சம்பளம் தர வேண்டியிருக்கிறது. அதுவும் ஒரு காரணம்.

நவீனமயமாக்க வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். இப்போது 'அரசு சிமெண்ட்' வாங்கக் கூடாது என்று நான் சொல்லவில்லை. இப்போது அரசு சிமெண்ட் வாங்கப்படுகிறது. ஆனால், வெளிமாநிலத்திலிருந்து வருகின்ற சிமெண்ட், அது இங்கே சொன்ன 'அம்புஜா' மாத்திரம் அல்ல, எல்லா சிமெண்ட்டும் வந்திருக்கிறது. இப்போது மின்சாரத் துறைக்குக் கூட வெளிமாநில சிமெண்ட்தான் வாங்கப்பட்டு இருக்கிறது. 85 ரூபாய்க்கு வாங்குகிறார்கள், அதே நேரத்திலே, அரசு சிமெண்ட் 145 ரூபாய் விலை ஆகிறது. 145 ரூபாய் சிமெண்டை அவர்களால் வாங்க முடியவில்லை. வாங்கினால் திட்டச் செலவு அதிகமாக ஆகும். எனவே, வாங்க முடியவில்லை, ஆகவே வாங்குவதில்லை, அதுவும் ஒரு காரணம். இவைகளையெல்லாம் சரிபார்த்து - இப்பொழுது திரு. சுப்பராயன் அவர்கள் இங்கே சொன்னார்களே, 50 சதவிகிதத்திலே டெண்டரில் போட்டி போட்டுத்தான் சிமெண்டை விற்க வேண்டியிருக்கிறது, மாற வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதை மாற்ற முடியுமா, அதை மாற்றி ஒரு நிலைக்கு கொண்டுவர முடியுமா என்று பார்ப்பதற்காக, மேலும் அதைச் சீரமைத்து நவீனப்படுத்துவதற்கு கடந்த ஒரு வாரத்திற்கு முன்பு, நம்முடைய தலைமைச் செயலாளர் தலைமையில் ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் குழு பரிசீலித்து, ஒரு வார காலம் அல்லது 2 வார காலத்திற்கு உள்ளாக, அதைப்பற்றி ஒரு கருத்தைத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி அந்த கருத்து தெரிவிக்கப்பட்ட பிறகு, நம்முடைய மாண்புமிகு எதிர்கட்சித்தலைவர் அவர்கள் சொன்னதைப்போல, மேலும் நவீனப்படுத்தி, இந்தச் செலவினங்களைக் குறைக்கவும், சிமெண்ட் உற்பத்தியை அதிகமாக்கவும், அப்படி அதிகமாக்கும் சிமெண்ட்டுக்கு நல்ல கிராக்கி ஏற்படுத்தவும், அந்தக் குழுவின்

மூலம் முயற்சிகள் நடைபெறுகிறது என்பதையும் தெரிவித்துக் கொண்டு, இந்த அளவில் இன்றைக்கு இதை முடித்து விடுகிறேன். நிறைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. வெட்டுத் தீர்மானங்களுடைய எண்ணிக்கை 111 தீர்மானங்கள். நம்பர் நன்றாக இல்லை, இல்லாவிட்டாலும் கூட - 111 தீர்மானங்களையும் எல்லோரும் திரும்பப் பெற்றுக்கொண்டு, மானியத்தை ஆதரித்து, கோரிய நிதியை அரசுக்குத் தரவேண்டுமென்று கேட்டு அமைகிறேன்.

